

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 259. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849788345760/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

havde den glæde at have i vor omgangskreds, sendte mig den efterfølgende sonnet.

N i n a

Endnu det underfulde mig omringer,
Endnu fortryllet kan min sjæl fornemme
Der klare sprog, der virker uden stemme,
Den toneløse sang, som dejlig klinger.

Endnu jeg sorgen ser med glædens vinger
Og fryd, hvis lette flagren tårer hemme;
Endnu jeg ser erindring dybt at gemme,
Hvad intet håb til hjertet mere bringer.

Endnu, o Nina, øjet på dig hviler,
Og uvis svæver tanken, om du kærligst
Os rører, når du søger eller smiler.

Dog hvad er alle ord! Kan ord forkynde
Hvad i dit rige smykke funkler herligst? –
O fine graniel! Sjælefulde yndel!

Ovenstående sonnet, der kun svagt udtrykker hvad jeg har følt ved Deres dejlige Nina, beder jeg Dem ikke at forkaste; idetmindste lad den tjene Dem til bevis på, med hvor megen deltagelse jeg har fulgt Deres fremstilling.

10. oktober 34.

Deres
Paludan Müller.

Til fru J. L. Heiberg.

Man ser, hvor alle var gode imod mig, og mange privates opmærksomhed forøgede den offentlige, men den vil jeg her forbigå. Dog, netop når lykken fulgte mig, overvældedes jeg ofte i stilhed af en stor ydmyghedsfølelse, der endte med det spørgsmål: fortjener du virkelig også alt dette? Eller beror det hele på,